

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

11 юли 1974 година*

[...]

По дело 8/74

с предмет искане, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от Tribunal de première instance в Брюксел, за постановяване във връзка с висящото пред тази юрисдикция наказателно производство между

Procureur du Roi

и

Benoît и Gustave Dassonville

и във връзка с гражданското дело между

SA Ets Fourcroy,

SA Breuval et Cie

и

Benoît и Gustave Dassonville

на преюдициално заключение по тълкуването на членове 30—33, 36 и 85 от Договора за ЕИО

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н M. Sørensen, председатели на състави, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P.

* Език на производството: френски.

Pescatore, г-н Н. Kutscher, г-н С. Ó Dálaigh и г-н А. J. Mackenzie Stuart (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н А. Trabucchi,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

[...]

- 1 С решение от 11 януари 1974 г., постъпило в секретариата на Съда на 8 февруари 1974 г., Tribunal de premiere instance (първоинстанционен съд) в Брюксел отправя до Съда два въпроса по смисъла на член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на членове 30, 31, 32, 33, 36 и 85 от Договора за ЕИО, свързани с изискването за официален документ, издаден от правителството на износителя за продукти с наименование за произход.
- 2 С първия въпрос се отправя запитване дали разпоредба от националното право, забраняваща вноса на стока с наименование за произход, когато тази стока не е придружена от официален документ, издаден от държавата-износител, който удостоверява правото ѝ на това наименование, представлява мярка с равностоеен на количествено ограничение ефект по смисъла на член 30 от Договора.
- 3 Този въпрос е повдигнат в рамките на наказателно производство, започнато в Белгия срещу търговци, които законно са придобили партида Scotch whisky, намиращо се в свободно обращение във Франция, и са го внесли в Белгия, без да имат сертификат за произход от британските митнически власти, в нарушение на националната правна уредба.
- 4 От преписката и от устните състезания е видно, че търговец, който желае да внесе в Белгия Scotch whisky, което вече е в свободно обращение във Франция, може да се сдобие с такъв сертификат само с цената на значителни трудности, за разлика от вносителя, който внася пряко от държавата-производител.
- 5 Всяка търговскоправна уредба на държавите-членки, която може пряко или непряко, действително или потенциално да възпрепятства търговията в рамките на Общността, следва да се счита за мярка с равностоеен на количествени ограничения ефект.
- 6 При липсата на режим на Общността, който да гарантира на потребителите автентичността на наименованието за произход на даден продукт, държава-

членка може да предприема мерки за предотвратяване на непочтени практики в това отношение само при условие че тези мерки са основателни и че изискваните средства за доказване не водят до възпрепятстване на търговията между държавите-членки и следователно са достъпни за всички техни граждани.

- 7 Дори без да се изследва дали такива мерки се обхващат от член 36, съгласно принципа, изразен във второто изречение от този член, те не трябва по никакъв начин да представляват средства за произволна дискриминация или прикрито ограничаване на търговията между държавите-членки.
- 8 Такъв би могъл да бъде случаят с формалности, изисквани от държава-членка за доказването на произхода на даден продукт, които на практика единствено преките вносители биха могли да удовлетворят, без да срещнат сериозни затруднения.
- 9 Следователно изискването от страна на държава-членка на сертификат за автентичност, който е по-трудно достъпен за вносителите на автентичен продукт, законно намиращ се в свободно обращение в друга държава-членка, отколкото за вносителите на същия продукт, идващ пряко от страната по произход, представлява мярка с равностоеен на количествено ограничение ефект, която е несъвместима с Договора.
- 10 С втория въпрос се отправя запитване дали е недействително споразумение, което води до ограничаване на конкуренцията и до засягане на търговията между държави-членки, когато е съчетано с национална правна уредба, отнасяща се до сертификата за произход, ако споразумението се ограничава до това да оправомощи изключителния вносител да се ползва от тази правна уредба, за да предотвратява паралелен внос, или не му забранява да върши това.
- 11 Едно изключително търговско споразумение попада под забраната на член 85, когато препятства юридически или фактически вноса на въпросните продукти от други държави-членки в защитената територия от страна на лица, различни от изключителния вносител.
- 12 По-специално едно изключително търговско споразумение може да засегне търговията между държави-членки и да води до възпрепятстване на конкуренцията, ако концесионерът може да предотвратява паралелен внос с произход от други държави-членки на територията, обхваната от концесията, посредством комбинирания ефект на споразумението и последиците от национално законодателство, изискващо използването само на определено средство за доказване на автентичност.
- 13 С оглед да се установи дали случаят е такъв, следва да бъдат взети предвид не само правата и задълженията, произтичащи от клаузите на споразумението, но също правният и икономически контекст, в който то се

намира, и по-специално евентуалното съществуване на подобни споразумения, сключени между същия производител и концесионери, установени в други държави-членки.

- 14 В това отношение поддържането в рамките на дадена държава-членка на цени, значително по-високи от тези, които са в сила в друга държава-членка, може да доведе до проверка дали изключителното търговско споразумение не е било използвано с цел да възпрепятства вносителите да се снабдяват със средства за доказване на автентичността на съответния продукт, изисквани съгласно национална правна уредба от вида, визиран във въпроса.
- 15 Независимо от това фактът, че едно споразумение се ограничава да разреши използването на такава национална правна уредба или не се противопоставя на това, сам по себе си не е достатъчен, за да направи това споразумение недействително по право.

По съдебните разноси

- 16 Разходите, направени от правителствата на Белгия и на Обединеното Кралство, както и от Комисията на Европейските общности, които представят становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.
- 17 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред Tribunal de premiere instance в Брюксел, последният следва да се произнесе по съдебните разноси.

По изложените съображения

СЪДЪТ,

произнасяйки се по въпросите, поставени от Tribunal de premiere instance в Брюксел с решение от 11 януари 1974 г., реши:

- 1) **Изискването от страна на държава-членка на сертификат за автентичност, който е по-трудно достъпен за вносителите на автентичен продукт, законно намиращ се в свободно обращение в друга държава-членка, отколкото за вносителите на същия продукт, идващ пряко от страната по произход, представлява мярка с равностоен на количествено ограничение ефект, която е несъвместима с Договора;**
- 2) **Фактът, че едно споразумение се ограничава да разреши използването на такава национална правна уредба или не се**

**противопоставя на това, сам по себе си не е достатъчен, за да
направи това споразумение недействително по право.**

Lecourt

Donner

Sørensen

Monaco

Mertens de Wilmars

Pescatore

Kutscher

Ó Dálaigh

Mackenzie Stuart

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 юли 1974 година.

Секретар

Председател

A. Van Houtte

R. Lecourt